

Romeins drama blinkt uit in kleine gestes

Tre Ciotole

Regie: Isabel Coixet

Met Alba Rohrwacher, Elio Germano en Francesco Carril

★★★

Trouw 7/15

De relatie van Martha en Antonio loopt op z'n eind. Antonio vertrekt, waarna Martha alleen achterblijft in het Romeinse appartement dat ze jaren samen deelden. In *Tre Ciotole* van de Spaanse regisseur Isabel Coixet zie je hoe verschillend de ex-geliefden op de breuk reageren. Chefkok Antonio stort zich op zijn werk. Gymlerares Martha is ziek van

verdriet. Althans, dat denkt ze. Bij nadere beschouwing komen haar maagklachten door een ingrijpende ziekte. Het verrassende is dat Martha niet bij de pakken neer gaat zitten, maar juist opleeft.

Tre Ciotole is de verfilming van de gelijknamige bestseller van de Italiaanse schrijfster Michela Murgia, die drie jaar geleden aan kanker overleed. De film gaat over liefde, verdriet, ziekte en afscheid, maar voelt nooit zwaar. Op het moment dat Martha zich realiseert dat ze niets meer te verliezen heeft, begint ze het leven meer te omarmen. De jonge introverte vrouw die verzonken in gedachten door Rome fietst, be-

gint om zich heen te kijken.

De film breekt open. Martha kijkt naar haar zus die het heus goed bedoelt. Ze maakt een afspraak met die ene collega op school die eigenlijk heel leuk is, en die met veel gevoel wordt gespeeld door Francesco Carril. Ook als haar ex (Elio Germano) haar opnieuw de liefde verklaart, kan ze hem in alle rust vertellen dat het een goede keuze was om uit elkaar te gaan. Wat minder goed werkt zijn de gedachten die ze toevertrouwt aan het bordkartonnen portret van een jonge K-popster. Het is net iets te gemaniëreed.

Het drama, dat stilletjes wordt gedragen door actrice Alba Rohrwacher,

Alba Rohrwacher (l) speelt Martha, in 'Tre Ciotole'.

cher, moet het hebben van kleine gestes. Martha eet uit drie kommetjes (tre ciotole) die haar herinneren aan Antonio. Vertederd kijkt ze naar het boek dat ze van haar collega kreeg.

De indruk overheerst van een klein contemplatief drama met een

teder vaarwel dat nog een tijdje nagloeit. Verfrissend ook dat de Italiaanse hoofdstad niet wordt gefilmd als een toeristische trekpleister, maar als een stad waar gewoond en gewerkt wordt.

Belinda van de Graaf